

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 6936-09-13 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת- ~~XXX~~ יאחי' נ'
תמ"ש 6831-09-13 - משמורת- תביעת התובעת
תמ"ש 6764-09-13 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול- תביעת התובעת
תמ"ש 54780-10-13 - משמורת- תביעת הנתבע
תמ"ש 19963-12-13 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 43781-01-14 - תביעת הנתבע למזונות

תאריך: 29.2.16

כבוד השופטת אלה מירז

במני

תובעת

~~XXX~~
ע"י ב"כ עו"ד רויטל לוי

נגד

נתבע

~~XXX~~
ע"י ב"כ עו"ד דורית ענבר סברדליק

~~XXXXXX~~ (קטינה)

בעניין הקטינה

פסק דין

- 1
 - 2 הצדדים נישאו וליזו כדמו"י ביום 9.9.99. ותולדה הקטינה ~~XXXXXXXXXX~~ כיום כבת 14 שנים. הצדדים גרושים
 - 3 מיום 14.11.14. המדובר בנישואים שניים, כאשר לכל אחד מהצדדים שני ילדים מקשרים קודמים. הנתבע מתגורר
 - 4 יחד עם הבת בבית אמו. הנתבע בן 61 שנים ~~XXXXXXXXXX~~. התובעת: ~~XXXXXXXXXX~~
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
1. תמ"ש 6936-09-13 – לשמירת זכויות. א. תמ"ש 6831-09-13 – משמורת הקטינה. ב. תמ"ש 6831-09-13 – משמורת הקטינה. ג. תמ"ש 6764-09-13 – תביעה למזונות ומדור הקטינה ודמי טיפול. הנתבע הגיש התביעות הבאות:
- א. תמ"ש 43781-01-14 – מזונות ומדור הקטינה.
ב. תמ"ש 54780-10-13 – משמורת והסדרי ראייה.
ג. תמ"ש 19963-12-13 – פרוק שיתוף ודמי שימוש.
2. ההכרעות הנדרשות הינן חלוקת הרכוש בין הצדדים ומאידך שאלת המשמורת ומזונות הקטינה. תחילה אדון בשאלת המשמורת ומזונות ולאחר מיכן בענייני הרכוש. לשם הנוחיות אתייחס לאב-כנתבע ולאם כתובעת.
- משמורת והסדרי ראייה – תמ"ש 6831-09-13, תמ"ש 54780-10-13
4. התובע והנתבעת הגישו תביעה למשמורת על הבת ~~XX~~ כבת 14 שנים. הבת מצויה במשמורת הנתבע ומתגוררת עימו מתחילת שנת 2011, במועד בו עזב את דירת הצדדים ועבר להתגורר בבית אימו. **לסענות הנתבע הקטינה ננטשה ע"י אימה וקיים נתק של מספר חודשים בין השניים. האם מעדיפה את צרכיה שלה על פני צרכי הבת. לאם רקע של אלימות כלפי הילדה, זומנה למסורה ובעלת רקע של ניסיונות אובדניים. לפיכך מבקש להמשיך ולהיות ההורה המשמורן על הבת.**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ואח' נ' X X
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טימול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 התובעת בתביעתה הפצה להיות הורה משמורן ולחילופין לקיים משמורת משותפת, תוך הלנת הקטינה אצלה 2
 2 לילות באמצע השבוע וכל סופ"ש שני. מבקשת להתגמש עם הסדרי הראיה בשל עבודתה במשמרות. מבקשת להיות 3
 מעורבת בחינוך הקטינה ובבריאותה. טוענת כי הנתבע גורם לניכור הורי, מסכל מפגשים בינה לבת. 4
- דין 5
 5 במסגרת ההליך חוגשו תסקירים רבים ע"י עו"ס לס"ד אהובה וינוגרד ומנהלת היחידה לאישות ואפטרופסות עו"ס 6
 חיה גירון (ראח תסקירים מיום 1.7.14, 27.10.14, 16.6.14, 27.4.14, 13.3.14). עו"ס וינוגרד אף נחקרה במסגרת 7
 הדיון ביום 11.2.15. כן העיד פסיכולוג בית הספר ד"ר קוסובסקי.
 8 בית המשפט אף נפגש עם הקטינה ביום 12.3.14 במסגרת ההליך לשמיעת קולם של קטינים.
 9 6. לדאבוני ממכלול המידע שהוצג בפני ביחמ"ש, כולל התרשמות ישירה, עולה כי מצבה הרגשי והחינוכי של הקטינה 10
 אינו טוב בלשון המעטה. כפי שציינה העו"ס לס"ד בחקירתה, הקטינה מצויה בתווך בין ההורים ונתונה ללחצים, 11
 אינה מתפקדת מבחינה לימודית ואינה מגיעה באופן רציף לבית הספר (עמ' 31). ד"ר קוסובסקי שהתבקש להתערב, 12
 לבקשת יועצת בית הספר, ציין בעדותו כי הקטינה עשויה לחגוע לוועדת השמה אם לא תשתפר - 13
 "בשורה התחתונה אין תפקוד".....
 14 "יש לי דוחות שמציינים את כמות היעדרויות, ביקור סדיר נמוך, תפקוד לימודי מאוד נמוך, ביקור סדיר 15
 בעייתי, יש ימים רבים שהיא לא מגיעה, חלקם מתדקים אבל רבים מהם לא, מבחינת אחזים בחודשים 16
 סברואר - מרץ, מדברים על 21 שעות, 27 שעות, 25 שעות שהילדה לא הייתה, של היעדרות מביה"ס, 17
 בחודש אפריל - יוני מעט הצטמצמו היעדרויות 12,14,15, שעות היעדרות, חלקם המועט מאוד מוצדק. 18
 התפקוד מאוד ירוד" (עמ' 77).
 19 העו"ס לס"ד סיכמה את מצבה בדברים (בעמ' 35):
 20 "בעיני הדבר הכי טוב XXXX שיהיו שני הורים פעילים ומעורבים אבל המצב לא כזה".
 21 ציינה כי הסדרי הראיה עם האם אינם מתקיימים כסדרם (עמ' 32) וזמילא אין מה לדבר על משמורת משותפת (ראח 22
 עמ' 35). יצוין כי בני הזוג עצמם מצויים בנתק (עדות הנתבע בעמ' 62) מה שאינו מסייע לקביעת משמורת משותפת 23
 חדרשת שיתוף פעולה ותיאום הורי.
 24 7. התרשמתי כי הנתבע אכן פנוי יותר לענייניה של הקטינה, כאשר האם שקועה בעבודתה ואינה פנויה לקטינה. וכפי 25
 שהעיד ד"ר קוסובסקי (בעמ' 78): "הוא מאוד דואג, מאוד רוצה לדעת, החיים לימדו אותו שאם הוא לא יהיה שם 26
 ולא ידאג לא יהיה מי שידאג".
 27 ראוי להזכיר כי מגורי בנה של התובעת (מקשר זוגי קודם) בדירה, מנע את שהות הבת בדירתה (ראח החלטה מיום 28
 28.4.14). למרות שקיימת כמיהה של הבת לקשר עם האם (עמ' 14).
 29 וכן עדות ד"ר קוסובסקי (בעמ' 78) "כשהילה נפגשת עם האם היא מתהפכת לטוב ופורחת". הנתבע אינו תורם 30
 ליצירת אווירה מיטבית ולקשר בין האם לקטינה. הושמעו טענות כי הנתבע קובע לקטינה פעילויות בזמן הסדרי 31
 הראיה עם האם באופן הגורם לביטול (עמ' 16 וראח החלטה מיום 28.4.14). הנתבע אינו משתף את האם בטיפולים 32
 להם נדרשת הקטינה, אם כי גם האם אינה מתעניינת ואינה משתפת פעולה (ראח עמ' 73). וכפי שציין ד"ר 33
 קוסובסקי (בעמ' 77-78):

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ואח"כ
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת התובע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת התובע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת התובע למזונות

1 " לגייס אימא לתוך התהליך, זאת צריכה להיות בחירה של אימא ואם אימא תחליט שהיא רוצה להיות
 2 מגויסת היא תקפוץ עם הרגליים האחוריות שלה ותהיה שם..."
 3 "הרגשנו שקצת קשה לאימא להתגייס לתהליך הזה, אני לא מבין מדוע למה"

4 הנתבע אינו מתגמש עם צרכי האם ממקום עבודתה בקשר להסדרי הראיה/הראיה עדות התובעת בעמ' 34 ולקשיים
 5 בשל המשמורת בבית החולים, באופן שנוצר נתק של ממש בין הקטינה לאם שאינן מקיימות הסדרי ראיה סדירים
 6 משך חודשים רבים. מאידך גם לאם חלק ניכר במצב שנוצר, ונוך העדפת עבודתה על פני הקשר עם הקטינה. ישנה
 7 תחושה כי הרצון שהובע למשמורת או משמורת משותפת, נטען מהפה ולחוץ. בהתאם לתסקיר מיום 27.10.14
 8 האם אף לא חתמה על טיפול רגשי לקטינה ולא שיתפה פעולה. בשל מצבה של הקטינה ניתן אף לומר ולסייג כי
 9 המשמורת אינה רלוונטית נראה תסקיר מיום 1.7.14. הענקת המשמורת לנתבע אינה פרס על התנהלותו אלא רע
 10 במיעוטו הכרחי על מנת לא להביא להתדרדרות נוספת של הבת.

לסיכום

11 8. בשוקלי את טובת הקטינה, על רקע האינפורמציה שנפרשה בפניי והמלצות העו"ס לס"ד בתסקירה מיום 1.7.14,
 12 עליהן חזרה גם בדיון וכן עדות פסיכולוג בית הספר, הנני קובעת כדלקמן:
 13 א. המשמורת על הבת תשאר אצל הנתבע שטען יותר לבת ולצרכיה.
 14 ב. על האם לעמוד בהסדרי ראיה הקיימים כדלקמן: בימים א ו- ג' וסופ"ש אחת לשבועיים מתום הלימודים
 15 ביום שישי ועד 23:30 ובשבת משעה 10:00 בבוקר ועד 20:30.
 16 ג. על מנת לסייע לאם מול מקום עבודתה, קביעה כי ימי הסדרי הראיה ישונו מידי 6 תודשים או שנה בהתאם
 17 לסדרי עבודתה בבית החולים. לשם כך ניתנת הסמכה לעו"ס לס"ד לשנות את הסדרי הראיה אחת
 18 לתקופת/חצי שנה /שנה).
 19 ד. הנני מחייבת את ההורים להשתתף בהדרכה הורית-טיפול תמיכתית ופרטני.
 20 ה. הנני מחייבת את ההורים לשתף פעולה בהענקת טיפול רגשי לקטינה.
 21 ו. תנתבע יעדכן את התובעת בכל אירוע חיטכי או בריאותי מהותי, במשלוח מסרון או הודעת וואטסאפ 48 שעות
 22 טרם התרחשותו ככל שניתן.
 23
 24

25 **מזונות - תמ"ש 14-01-43781, תמ"ש 13-09-6764.**

26 9. לאחר שנקבעה המשמורת אצל הנתבע יש לדון בתביעתו לחיוב האם במזונות הקטינה. הנתבע מבקש לחייבה
 27 במזונות ריאליים מיום הגשת התביעה בסך 2,500 ₪ לחודש וכן מחצית מהוצאות חינוך ובריאות לרבות חוג, חדר
 28 כושר ושיעורים פרטיים.
 29 **לשענת הנתבע, התובעת משתכרת 17,000 ₪ לחודש בעוד הוא מקבל 1,967 ₪ מביטוח לאומי ואינו מקבל קצבת**
 30 **נכות שהופסקה בחודש 11/15.**
 31 **התובעת טוענת, כי הנתבע עשוי לתבוע את הביטוח הלאומי לקבלת קצבת נכות. מבקשת לחייב את הנתבע בדמי**
 32 **אירוח והחלק היחסי בהוצאות מחיה. מבקשת להשיב את החחלטה למזונות זמניים מיום 6.4.14 ולבטל החחלטה**
 33 **מיום 16.7.14. האב מקבל קצבת נכות, מחזיק בבנק מליון וחצי ₪, בעל זכויות בדירת אימו וטוען לזכויות בדירת**
 34 **הצדדים. מציינת כי במועד החחלטה לא עבד. חייב אבסולוטית במזונות בתו.**

בית המשפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ואח' נ' ~~XXX~~
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

דין

חיוב האם במזונות הקטינה

10. סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, קובע:

"(א) אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן- זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה."

כאמור הקטינה בת כ-14 שנים, באופן שבחלוקת חובת המזונות מבחינה נורמטיבית עד השנה הבאה עדיין מצויים תחת החיוב האבסולוטי של האב לצרכים החכרתיים. בצרכים מעבר להכרחיים החובה היא כאמור על שני החורים מדין צדקה, באופן שיר להכנסותיהם. עם זאת ל-3 השנים שלאחר מיכן חיוב המזונות מבחינה נורמטיבית עשוי להשתנות- מגיל 15 ואילך מחויבים החורים בכל צרכי הילד באופן שווה מכוח דיני הצדקה. לפיכך החתייחסות תהיה בהתאם.

ראה: תמ"ש (פ"ת) 11-07-22141 חי' חי' נ' חי' חי' (22.1.16).

ע"א 1375/93 אביטבול נ' אביטבול פ"ד (1) 215, 219.

החלטות קודמות

11. בעניינם של הצדדים ניתנו שתי החלטות מנהליות למזונות זמניים. האחת ביום 6.4.14 אותה מבקשת התובעת לקיים. והחלטה מיום 16.7.14 בה חויבה האם במזונות בסך 950 ₪ לחודש. יצוין כי הנתבע מבקש לחייב את האם במזונות ריאליים בסך 2,500 ₪.

החלטה מיום 6.4.14 בה מצדדת התובעת קובעת: "המשיבה תישא במחצית ההוצאות החריגות של הקטינה עד לסך של 650 ₪ לחודש, החל מיום הגשת התביעה. ניתן לשלם ישירות לגורם המספל."

ההחלטה נסמכת על המגמה כיום לראות ברשימת הצרכים ההכרחיים רשימה מצומצמת, במגמה להגדיל את השוויון בין בני הזוג. נהוג לכלול ברשימת הצרכים ההכרחיים הוצאות מזון, ביגוד והנעלה ומדור והוצאות מדור. יתר הרכיבים יכללו ברשימת הצרכים שאינם הכרחיים. ראה: תמ"ש (נצ"ל) 12-05-42952 ל.ש.ג. י'ר.ש. (מיום 31.12.12)

החלטה מיום 16.7.14, למזונות זמניים הנוחות כיום. בחלטה נדונה המסגרת הנורמטיבית לחיוב האם גם במזונות הכרחיים. לאחר שלילה של חיוב מזונות דרך הוראות החוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) ובשל העובדה כי אין די צרכים שאינם הכרחיים, התבססה ההחלטה על דיני הישר במשפט העברי ועקרונות השוויון והאם חויבה במזונות הקטינה בסך 950 ₪.

12. החלטת הרבנות הראשית מיום 30.11.15 וקוף בה- ביום 30.11.15 ניתנה החלטת מנצח הרבנות הראשית המתייחסת לקביעת מזונות מעל גיל 6, תוך ציון האפשרות כי ייתכן ומקור חיוב האם, מעל גיל 6, הינו בדין ולא מכח הצדקה. וזה לשון החלטה:

"בנושא חיוב האב במזונות ילדיו לאחר גיל שש, ישנה מחלוקת גדולה בין דיני ישראל בעבר וכיום, האם החיוב הוא מצד התקנה או מדין צדקה. רוב המוסקים וביניהם הגר"ש אלישיב, הגר"ע יוסף והגר"מ אליהו, קבעו שהחיוב הוא מדין צדקה. אולם היה כאלה ובחם הגר"א הרצוג והגר"צ עוזיאל, שקבעו שזו המשך התקנה....."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ואח' נג' א
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 לאחר דיון החליטה המועצה שהן אם החיוב מצד התקנה והן אם החיוב מצד צדקה, היות שתנאי החיים השתנו
 2 והמציאות כיום היא שגם האם נושאת בעול פרנסת הבית, על היושבים על מדין לחוסיף לשיקול הדעת בפסיקת
 3 מזונות הילדים את היכולת הכלכלית של האם.
 4 בנוסף, גם אם חיוב האב לזון את הילדים הוא מצד התקנה, חיוב זה הוא רק על הצרכים הקיומיים הבסיסיים,
 5 אבל חיובים נוספים שאינם בהגדרה זו, חלים מדין צדקה בלבד."
 6 אם כי ראוי לסייג את ההחלטה - ראשית, מדובר בהחלטה ולא בתקנה. שנית, אין הכרעה בשאלה לגבי מקור החיוב
 7 ואך חוצו עמדות שונות תוך הותרת שיקול דעת. שלישית, מתן שיקול להכנסות האם נעשה גם כיום במסגרת
 8 הצרכים שאינם הכרחיים ומדיני צדקה - וחזרה הקושיה למקומה. וראה גם בפסק דינו של כב' השופט גוריו בתמש
 9 (נצ' 15-02-1724 ע"נ א' 10.2.16) הנוקט עמדה מתקדמת יותר שבקרה ע"י ערכאות הערעור, ולפיה עדיין קיימת
 10 חובה מוחלטת על האב לתשלום מזונות הכרחיים של קטינים עד גיל 15.
 11 בעניין זה ניתן ביום 27.1.16 ע"י כב' המושגה לנשיאה השופט רובינשטיין פסק דין ובו נקבע כי :
 12 "ובקצרה באשר לטענתו העקרונית של המבקש, לפיה הדין האישי החל על הצדדים מחייב את האם לזון את
 13 ילדיה מעל גיל 6 מדין צדקה. אכן - בנסיבות מסוימות - האם עשויה להיות חייבת במזונות הילדים מדין
 14 צדקה, באופן יחסי ליכולתה הכלכלית בהשוואה לזו של האב (ראו ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו, פ"ד (לנ) 3)
 15 449 (1982); בע"מ 2561/08 פלוני נ' פלונית, טע"ף 7 לפסק-דינה של השופטת ארבל (2008); יעקב בוק יחובת
 16 האם להשתתף במזונות ילדיה לפי המשפט העברי הפרקליט לב 357, 361 (תשל"ח-תשל"ט); יאיר שיבר
 17 "מזונות ילדים קטינים: מגמות חדשות" משפחה במשפט ג-ד 227, 233 (תשס"ט-תש"ע). בעלם משתנה,
 18 נושבת רוח העידן במקרים המתאימים, אך יש להתייחס אליה תוך הבנת המורכבות שלא פסה מן העולם."
 19 דהיינו, חן התפיסה חרבנית והן התפיסה הפסיקתית של בית המשפט העליון, רואה באב כחייב במזונות לעניין
 20 הצרכים ההכרחיים, כאשר רק במזונות שאינם הכרחיים קיימת חובת מדין צדקה גם על האם.
 21 דיני היושר במשפט העברי
 22 13. כפי שצינתי בהחלטה, פסק הדין המחיל את דיני היושר במשפט העברי, בתחום דיני המזונות, הוא פסק דינה של
 23 כב' השופטת בן עמי מבימ"ש המחוזי בירושלים, במסגרת ע"מ 367/02 שאוטרר בבי"מ 5750/03 והמכונה "פס"ד
 24 אוחנה". בפס"ד נקבע, כי הדרך הראויה, במקרים הריגים, בהם דיני המזונות המסורתיים, אינם נותנים מענה
 25 ראוי, הינח החלת דיני היושר במשפט העברי, המצויים ברמה נורמטיבית גבוהה יותר, מדיני המזונות ויש בהם כדי
 26 להוות מכשיר לתיקון העיוותים הנוצרים בהחלת דיני המזונות.
 27 גם פרופ' אריאל רוזן-צבי במאמרו "על כוח המשפט ועוצמתו מול מגבלותיו וגבולותיו" (ע"נ משפט י"ז 13, 5),
 28 סבר כי ניתן לאמץ דיני היושר במשפט העברי במקרים הראויים:
 29 "באמצעות ערך היסוד של "ועשית הישר והטוב" ניתן במסגרת המשפט העברי, למלא לקונות במשפט, ניתן
 30 לפרש את הכתובים ע"י השלטת ערך היסוד האמור עליהם, וניתן להטיל חובות אינדיבידואליות החורגות
 31 משורת הדין, אך הופכות עם הזמן חלק בלתי נפרד ממנו."
 32 בדרך של שילוב בין "צמצום הצרכים ההכרחיים" ואימוץ הדרך של דיני היושר של המשפט העברי הלך
 33 ביהמ"ש למשפחה במספר פסקי דין:
 34 ראה: תמ"ש (ת"א) 82010/96 סער נ' חפר (כב' השופט גיימן)

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת -
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למוזנות, מדור דמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למוזנות

והשווה עמ"ש (ת"א) 44/96 פלד נ' פלד (פורסם בנבו).

עקרון השוויון

14. רעיון אחר שחובא בהחלטה למוזנות זמניים מיום 16.7.14 שיש בו כדי לפלס הדרך לביהמ"ש במקרים חריגים, בהם חדין האישי אינו נותן מענה ראוי, מובא במאמרו של פרופ' מ. קורילנדי "היש ליישם את עקרון השוויון בדיני הורים וילדים?" (קרית המשפט, שנתון הקריה האקדמית, כרך ב', עמ' 131).
- רואים אנו כי הצורך באזונים הראויים והשאיפה לשוויון בזכויות והחובות, בתוך התא המשפחתי, יכולים למצוא אפיקיהם הן מתוך הדין העברי והן דרכו. חוסר השוויון בין האם לאב, כסיפוק הצרכים החכרתיים, של הקטינים מקורו כנראה במציאות שאפיינה את התא המשפחתי בעבר, בו האב היה עובד מחוץ לבית והיה המפרנס הבלעדי, או כמעט בלעדי בבית והאם עבדה בבית וטיפלה בילדים ובמרבית המקרים היתה חסרת הכנסה. ראה: י' בזק "חובת האם להשתתף במוזנות ילדיה על פי הדין העברי" הפרקליט לב, 357, 360.
- "מאחר שברוב המקרים היה הבעל היחיד במשפחה שמסוגל היה לעבוד ולהרוויח למרנסת המשפחה, לא נתעורר שום צורך לחייב את האישה בתשלום מוזנות".
- מצב זה השתנה בשנים האחרונות, ובמציאות הנוכחית מרבית הנשים עובדות מחוץ לבית, חלקן חופכות להיות מפרנסות שוות לבעל, או אף המפרנסות העיקריות. במקרים בהם הבעל מובטל, או מחוסר עבודה, מכל סיבה שחיא. לפיכך במקרים אלה יישום פסטיני ופורמלי של החוק והדין העברי, יגרום לעוול ולפגיעה בעקרון השוויון המחוזי ולחוסר צדק. לפיכך נעשים בפסיקה ניסיונות רבים להביא לחלוקה יותר שוויונית של נטל המזונות על שני החורים.
- חיוב בפועל של האם במוזנות קטינים, נעשה במסגרת תמ"ש (נ"ת) 10968-06-10 ד' נ' ד' ע"י כב' השופטת יוכבד גרינוולד-רנד. בפסק הדין מובא מאמרו של פרופ' מיכאל קורילנדי "מגמות חדשות בדיני משפחה: יישום עיקרון השוויון בין הורים וילדים" המצטט את י"צ גילת, המפנה לדעת הרב שאול ישראלי, הטוען כי:
- "החלוקה השוויונית מדין צדקה בין האב והאם ביחס למוזנות קטינים, תקפה מבחינת ההלכה מאחר שהינה פרי אומד דעתן של רובן המוחלט של הנשים בימינו, המנהלות אורח חיים עצמאי לחלוטין... ומשתכרות במני עצמן אף יותר מבעליהן... משום כך צודק ונכון להמשיך אחר אומד דעתן ולחייבן בהזנת ילדיהן הקטינים לפי אמידותן. לא זו בלבד, אלא דומה שחוק אזרחי זה, משטיע על הדין הדתי, לסטות מדרכו הישנה, ולחייב בשווה, ולו רק מטעם צדקה, גם את האם..."
- לאחרונה נקבע בפסיקה כי עיקרון השוויון חלחל לתא המשפחתי גם בהיבטים נוספים
- "אין ספק כי ניתן וצריך לקרוא את הדין העברי בראיה התואמת את התמורות הכלכליות והחברתיות שחלו בתא המסורתי. ניתן לפרש את הדין הדתי מבלי לפגוע בשלמותו.
- הפרשנות הראויה... ככל שהפער בין ההכנסות גדול יותר לטובת האב, ימנע בימ"ש מלצמצם את חובתו המוחלטת. במצב שבו מעמדו הכלכלי של האב דומה למעמדה הכלכלי של האם, יצומצם חיובו בגין הצרכים החכרתיים וזאת אף על דרך החלת כללי היושר ובאופן שהשוויון המהותי ישמר וישקף את טובת הקטין".
- ראה: תמ"ש 10/06/34681 (פורסם בנבו).
- השוויון בין ההורים - בא לידי ביטוי גם בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות תשכ"ב-1962 (להלן: חוק הכשרות המשפטית), המטיל חובות זהות לשני ההורים, כולל הדאגה לצורכי הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - X ו אחי נ' XX
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 כמצוין בסעיף 15 לחוק: "אפוסטרופוסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכי הקטין, לרבות
 2 חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ולמשלח - יד ועבודתו, וכן שמירת נכסיו, ניהולם ופיתוחם....."
 3 גם סעיף 17 לחוק הכשרות והמשפטית קובע: "באפוסטרופוסותם לקטין חייבים ההורים לנהוג לטובת הקטין כדרך
 4 שהורים מסודים היו נוהגים בניסיבות הענין"
 5 לפיכך, כל עוד הורה, הוא האפוסטרופוס הטבעי של ילדו, חלה עליו החובה הקבועה בסעיפים 15 ו-17 לחוק הכשרות
 6 המשפטית לדאוג לצרכי הקטין, כאשר צרכים אלה כוללים את המזונות. החובה אינה מוסרית בלבד אלא
 7 משפטית.

מהכלל לפרט

10 15. כפי שציינתי בהחלטה מיום 14.7.16 הקטינה מצויה במשמורת האב, הדואג למרבית צרכיה אם לא לכולם. הסדרי
 11 תראיה המינימאליים עם האם כמעט ואינם מקוימים. האם משתכרת בכבוד כאשר הכנסתה גבוהה משמעותית
 12 מהכנסת האב.
 13 השתכרות התובעת - עיון בתלושי השכר מעלה כי לאחר תשלומי חובה התובעת משתכרת למעלה מ-15,000 ₪ נטו.
 14 מאידך, הנתבע השתכר בבנק יחב כ-7,000 ₪ לחודש וחורף מעבודה, קיבל דמי אבטלה בסך 6,300 ₪, לאחר
 15 מיכן קיבל קצבת נכות ממקפת בסך 5,430 ₪ למשך שנה (נמ' 68). ציין כי עשוי לקבל קצבת נכות מהמל"ל. הנתבע
 16 קיבל פיצויי פרישה בסך של 400 א' ₪. ניתן לקבוע כי יחס הכנסות הצדדים המשותף הינו 30:70 לטובת האם כאשר
 17 מיוחס פוטנציאל השתכרות לאב.
 18 16. לענין צרכי הקטינה - כפי שצויין בהחלטה למזונות זמניים מיום 14.7.16, הקטינה חיה ברמת חיים מינימאלית.
 19 בתי המשפט אמדו את הצרכים ההכרחיים של קטין בסך של 1,350 ₪ לחודש. ללא הוצאות חינוך ומדור. בהחלטה
 20 מיום 6.4.14 חויבה האם בהוצאות לא הכרחיות עד לסכום של 650 ₪, כאשר בהחלטה מיום 16.7.14 נקבע
 21 השתתפות בסכום בסך 950 ₪ במזונות הקטינה.
 22 במקרה דנן המדובר בקטינה בת 14, כאשר רוב תקופת המזונות נתייה בגילאים 18-15 ולפיכך ניתן כבר עתה לחלק
 23 את המזונות המינימאליים ביחס ההכנסות, כמו שנעשה בפועל בהחלטה למזונות זמניים ולהותיר ההחלטה
 24 למזונות זמניים על כנה ולפיה תחויב התובעת בסך 950 ₪ לחודש יחד עם יתר החיובים בהחלטה.
 25 17. מכל המקובץ ניתן תוקף של פסק דין להחלטה למזונות זמניים מיום 16.7.14. מובהר כי המזונות ישולמו עד הגיע
 26 הקטינה לגיל 18 ואו עד לסיום הלימודים התיכוניים לפי המאוחר. בתקופת השירות הצבאי או הלאומי המזונות
 27 יעמדו על 1/3 מהסכום שהיה באותה תקופה.

29 התביעות הרכושיות - תמ"ש 13-09-6936, תמ"ש 13-12-19963

30 18. המחלוקות העיקריות בין הצדדים הינם בסוגיה הרכושית.
 31 למרות העובדה כי חוגשה חוות דעת אקטוארית וכי דירת הצדדים רשומה ע"ש בני חוגג בחלקים שווים, התובעת
 32 יוצאת כנגד חוות הדעת האקטוארית, בטענה כי הינה חסרה ומבקשת לקבוע כי חרישום בדירת הצדדים אינו משקף
 33 את הבעלות האמיתית. בנוסף טוענת לזכויות בדירת אם הנתבע בה לנתבע יש 1/3 מהזכויות, וטוענת כי הנתבע

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - XXX ואח'י נ' XXX
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור ודמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 שילם את המשכנתא עבור הדירה. כן יש לדון בדרישת הנתבע לחייב התובעת בדמי שימוש ראויים בגין מגוריה
 2 בדירה המשותפת.
 3 כחחלטה מיום 17.2.14 מונה השמאי דותן דרעי לשום את דירת הצדדים.
 4 כן מונה רו"ח שטרנפלד לערכת חוות דעת אקטוארית, כולל בדיקת חשבונות שנתיים אחרנית וחשבונות עם צד
 5 ג', לעניין הוצאות כספים חריגות מהחשבונות. חוות הדעת הוגשה ביום 16.1.15 (ח/1)
 6 מועד תחילת השיתוף נקבע ליום 9.9.99 ומועד פרוק השיתוף נקבע ליום 1.9.13.
 7 19. הנכסים העיקריים לחלוקה הינם:
 8 א. איזון כספים וזכויות הצדדים
 9 ב. דירת מגורים ברח' XXXXXXXX חיפה(להלן: דירת המגורים).
 10 ג. דירה ברח' XXXXXXXX חיפה(להלן: דירת האם)
 11 א. איזון כספים וזכויות הצדדים
 12 20. בהתאם לחוות הדעת האקטוארית (ח/1) על הנתבע לשלם לתובעת 158,156 ₪ לאיזון כולל של הזכויות. המומחה
 13 אף השיב לשאלות החברה של התובעת ביום 24.3.15 מהן עולה:
 14 א. כל זכויות הנתבע ממקום העבודה נכללו בחוות הדעת.
 15 ב. תשלומי משכנתא שולמו מהחשבון המשותף, עד המועד הקובע ולאחר מיכן הנתבע משתתף במחצית המשכנתא.
 16 ג. משיכות כספים המצוינות בסעיף 7 לחוות הדעת, צריכות הכרעה בבית המשפט.
 17 ד. לא בוצע איזון ברכבים.
 18 ה. נבדק החשבון המשותף עם האם בבנק פועלים שנתיים טרם המועד הקובע (9/11).
 19 ו. חוות הדעת אינה עוסקת במקרקעין.
 20 למרות המצוין, העלתה התובעת טענות, לפיהן לנתבע זכויות נספות על אלו שפורטו. וכי כספים בחשבונות הבנקים,
 21 בהם לנתבע חשבון עם אימו, הינם משותפים. תוהו בקשר להעדר חשבונות וצבירות משך השנים. כן טוענת לקיום
 22 קרן השתלמות של המח"ר. הנתבע שומר מידע על הכנסתו וכספי הפיצויים שקיבל והעלים כספים.
 23 21. המסמכים שצורפו לאחר הסיכומים - התובעת התקשתה להציג במועד הדיון מסמכים שלטענתה מסייעים להוכחת
 24 טענותיה. בדיון ביום 17.2.15 ביקשה לא ליתן פסק דין שכן הצפה לזמן את המומחה וציגה את רצונה להמתין
 25 למסמכים (78). ניתנה ארכה להגשת שאלות הבהרה של כ-23 ימים ובמידת הצורך לזמן המומחה לחקירה בבקשה
 26 שתוגש עד ליום 1.4.15. כלל שלא תוגש בקשה צוין כחלטה כי הדיון ביום 12.7.15 יהיה הדיון האחרון לסיים עדי
 27 הנתבע (לאחר דחיות רבות). אכן התובעת עשתה שימוש הן במשלוח שאלות שתשובות אליהם נתקבלו והן בזימונו
 28 של רו"ח שטרנפלד לחקירת,
 29 למעשה, היה בידי התובעת לעכב את חקירת המומחה עד לחגעת המסמכים, אולם משלא עשתה זאת אין לה להלין
 30 אלא על עצמה ודרך התנהלותה. חלף זה ביקשה התובעת להגיש המסמכים בסיכומים. בפועל רק ביום 27.1.16
 31 הגישה בקשה בעניין המסמכים, 10 ימים לאחר שהגישה סיכומי תשובה.
 32 ביום 27.1.16 ניתנה החלטה בית המשפט לפיה על התובעת להגיש "יראשית ראייה" לאמור בסעיף 3 לבקשתה לפיה
 33 מחשבון פרטי בבנק לאומי של הנתבע, שולמה משכנתא בניגוד לטענת הנתבע כי המשכנתא שולמה רק מחשבון
 34 המשותף לו ולאמו. כן ציינה קבלת מסמכים מקרן עמיתים ומקרן הלמן אלדובי. התובעת העלתה טענות נוספות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת- XXXX ואח' נ' XXXX
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת- תביעת התובע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 אולם בית המשפט מיקד את התייחסותו לאמור בסעיף 3 לבקשה. הנתבע ביקש אפשרות להגיב למסמכים ככל
 2 שיוגשו. ביום 28.1.16 חורתי על הגשת העתק לצד שכנגד של כל מסמך שהתקבל אצל התובעת.
 3 בהחלטה נוספת מיום 2.2.16 ציינתי כי "ראשית הראיה" אמורה להיות ברורה ונחירה ולא הצפת בית המשפט
 4 במסמכים, בשל השלב המאוחר של הגשתם בסמוך לכתיבת פסק הדין. ביום 9.2.16 הגישה התובעת אסופת
 5 מסמכים "כראשית ראיה" כי קיימות זכויות נוספות שלא נכללו בחוות הדעת. ביום 16.2.16 הוגשה תגובת הנתבע.
 6 להלן אנסה לעמת את עמדות הצדדים ולהכריע שכן וייתכן ולמסמכים שהוצגו עשויה להיות השפעה על תוצאת
 7 פסק הדין-
 8 א. התובעת הציגה מסמך לפיו הנתבע שילם משכנתא מחשבונו הפרטי בבנק לאומי בסך של 1,732 ₪ לחודש
 9 המצטבר לטענתה לסכום כולל של 242,914 ₪. מנגד טוען הנתבע כי המשכנתא שולמה מחשבון בנק פועלים
 10 המשותף לו ולהוריו (1.975 ₪ ביום 2.12.07) כאשר אינו מפקיד כספים בחשבון זה (מפנה לנספח א לבקשת
 11 התובעת).
 12 לגבי חשבון בנק לאומי ע"ש XXXXX מיום 20.12.99 ועד יום 2.10.00 בו צויין תשלום משכנתא בסך 1,732 ₪
 13 סניף 720 חשבון XXXXX טוען כי מדובר בחשבון ישן מסניף הגנת חיפה שעבר לטשרניחובסקי.
 14 הכרעה: למרות שהנתבע הראה כי המשכנתא משולמת גם מחשבון בנק הפועלים הנתבע לא הצליח להסביר את
 15 תשלומי המשכנתא מחשבון בנק לאומי חשבון 7857 ע"ש XXXXX בלבדן ראה והשווה השאלה לתובעת
 16 בחקירתה בעמ' 45 (לפרי'). הנתבע הוכיח העברה מחשבון משותף עם אימו רק בחן- XXXXX ודוק! כאשר
 17 למשמעות האופרטיבית ראה דיון לחלן לעניין דירת האם.
 18 ב. לטענת התובעת הנתבע הבריח סכום בסך 920,000 ₪ לחשבונו וחשבון האם. לטענת דף חשבון מיום 31.5.09
 19 בו הופקד סכום בסך 920 א' ₪, כשנה לאחר פטירת אביו, כאשר ביום 31.12.07 יתרת החשבון עמדה על
 20 5,579 ₪ בלבד.
 21 הנתבע טוען כי המדובר בכספים שהיו בבנק לאומי על שמו ושם הוריו והועברו לחשבון ההורים בבנק הפועלים
 22 מטעמי ריבית ותשואה. (המדובר בהעברה מבנק לאומי סניף 720 חן- XXXXX)
 23 הכרעה: הסברי הנתבע מקובלים ואכן חשבון XXXXX הינו חשבון של הנתבע והוריו בבנק לאומי (ראה נספח
 24 א לתגובתו) ולא הוכח כי מדובר בהברחת כספים.
 25 ג. קרן עמיתים, הלמן אלדובי, קרן השתלמות מחר, מקפת- לטענת התובעת קיימת אי התאמה בסכומים שצויינו
 26 בחוות הדעת למסמכים שקיבלה מהקופות.
 27 הנתבע טוען כי א.הלמן אלדובי - הועברה לקרן אקדמאים מח"ר- מופיע בדו"ח ב קרן השתלמות אקדמאים
 28 מח"ר- הוטל עיקול לפני 3 שנים ולפיכך המידע ידוע. ג. עמיתים- קרן פניסה נמסר דו"ח לאקטואר.
 29 הכרעה: יש לדחות טענות התובעת. הסברי הנתבע מקובלים. התובעת לא הצביעה על שוני בסכומים אלא על
 30 קיום החשבונות והנתבע נתן מענה מספק.
 31 ד. חשבונות נוספים בבנק לאומי מעבר לחשבון XXXXX- לטענת התובעת, קיימים חשבונות נוספים שלא באו לידי
 32 ביטוי בחוות הדעת:
 33 א. בנק לאומי סניף 795 (היום טשרניחובסקי 2 חיפה) XXXXXXXXXXXXXXXX
 34 ב. בנק לאומי סניף 720 חשבונו XXXXX וחשבון פתוח XXXXX

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ואח' נ' ~~XXXXXXXXXX~~
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע למרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 הנתבע טוען, כי המדובר בסגירת סניפים וניוד לקוחות:
 2 א. סניף 795 נסגר עבר לטשרניחובסקי (720) ח-ן ~~XXXXXXXXXX~~ שנסגר והועברו למרכז הכרמל(891).
 3 ב. החשבון היחיד שפתוח הינו ~~XXXXXXXXXX~~ ע"ש ~~XXXXXXXXXX~~ משנת 1979.
 4 ג. סניף 795 ההגנה - מווג לסניף 702
 5 הכרעה: הנתבע לא נתן מענה לגבי חשבונות ~~XXXXXX~~ אם כי הדבר מתבטא בעיקר בתשלומי משכנתא ששילם הנתבע
 6 (ראה לעיל). המשמעות תיגזר להלן בדיון אודות דירת האם.
 7 ה. חשבונות יהב דיסקונט משותפים נוספים על אלו שצוינו בחוות הדעת - לא הוצגו ראיות לפיכך חטענה נדחית.
 8
 9 **לסיכום**
 10 מכל המקובץ, עולה כי הראייה היחידה איתה יש להתמודד באסופת המסמכים שהוגשה "כראשית ראייה" הינה
 11 תשלום משכנתא ע"י הנתבע, אם כי במקביל לתשלום משכנתא ע"י הוריו. הנתבע והוריו שותפים בדירת האם
 12 כאשר חלקו של הנתבע הינו 1/3. לנגיין חמשמעות האופרטיבית ראה להלן.
 13 **ב. הדירה ברח' ~~XXXXXXXXXX~~ חיפה - דירת הצדדים**
 14 21. כיום 10.12.13 הגיש הנתבע תביעה למרוק שיתוף בדירה הרשומה ע"ש הצדדים בחלקים שווים. שמאי המקרקעין
 15 דותן דרעי שם את הדירה בשווי של 1,350,000 ₪. הנתבע מבקש לרכוש את חלקה של התובעת ומציין כי הקטינה
 16 מצויה במשמורתו ומעונין לגור עימה בדירה, מבקש להורות על פירוק שיתוף מידי.
 17 22. התובעת טוענת, כי הרישום בדירה אינו מושקף את הבעלות בה. הדירה נרכשה מכספי דירתה מלפני הנישואין ולא
 18 התכוונה לשתף את הנתבע. מבקשת לרשום הדירה על שמה, לתחלופין לקבל החזר מלא של דירתה מלפני הנישואים.
 19 על הדירה רובצת משכנתא המשולמת משכרה בלבד. לטענתה מכרה דירה בעכו ברח' ~~XXXXXXXXXX~~ במחיר 591,884
 20 ₪ ממנה רכשה דירה ברח' ~~XXXXXX~~ שגרשמה ע"ש הצדדים שנגזרה נרכשה תחתיה דירה המצויה בשכנת לדירה
 21 ~~XXXXXX~~ בה מתגורר הנתבע עם אימו.
 22 **דיון**
 23 23. הדירה רשומה ע"ש הצדדים בחלקים שווים. יש בכך גילוי רצון הצדדים כי דירת המגורים של הצדדים שייכת
 24 לצדדים בחלקים שווים. יתרה מזאת, המדובר בתחלוף דירה שניה הרשומה ע"ש הצדדים (עמ' 42 לפרוט.). הצדדים
 25 לא חתמו על הסכם ממון וממילא התובעת לא השכילה לשמור על רכוש בנפרד מרכוש הנתבע. יתרה מזאת מבין
 26 השיטין עולה כי "הייתה התחלה של משהו שרצינו לעשות ולא נעשה" לפיכך טחולח של התובעת גדול יותר ומלמד
 27 כי הדירה ~~XXXXXX~~ שייכת לצדדים בחלקים שווים.
 28 24. נבחן את עמדת הפסיקה ביחס לתחלוף דירת מגורים טרם החתונה לדירה הרשומה ע"ש הצדדים הן במישור
 29 הקנייני הן במישור סעיף (2) לחוק יחסי ממון.
 30 כב' השופט זגורי במסגרת תמ"ש (נצ') 15-04-810 ו.ד. נ' א.ד. (29.7.15) מצייין להלכה הנוהגת:
 31 "חבית המשותף רשום על שם שני הצדדים בחלקים שווים. האם חרף הרישום בלשכת רישום מקרקעין ניתן
 32 כלל להיעלות טענה לאיזון לא שוויוני בשווי הבית או במסגרת פירוק השיתוף בו (מכוח הוראת סעיף (2) לחוק
 33 יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג - 1973) ...

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - XXX ואח' נ' XXX
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע למרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 עד חלום, פסיקת בתי המשפט המחוזיים ובתי המשפט לענייני משפחה לא אפשרה לפרק שיתוף בדירת מגורים
 2 באופן בלתי שוויוני מקום שהיא נרשמה על שם שני בני הזוג בחלקים שווים, וזאת ללא כל קשר כיצד נרכשה
 3 ואו מומנה ובלבד שלא נערך הסכם ממון בעניינה...
- 4 הפסיקה העכשווית והמנחה בסוגייה היא זו שניתנה בבית המשפט המחוזי בחיפה מפי כבי השופט סארי גיוסי
 5 בעמ"ש (מחוזי – חי) 13-06-61008 נ.מ.א. נ' נ.א. (11/6/2014, פורסם במאגרים [פורסם בגבו]). במקרה
 6 האמור נקבע מפורשות, כי השקעה בלתי שוויונית ברכישת הדירה מהווה למעשה מתנה שהושלמה מקום
 7 שהדירה נרשמה בחלקים שווים והדבר מקים מחסום מלתבוע החזר המתנה...
- 8 עוד הודגש באותו עניין, כי על פי ההלכה הפסוקה, משורכש נכס במשותף ונרשם במשותף אין כלל מקום
 9 לחקור מהו מקור הכספים אותם השקיע כל אחד מן הצדדים בנכס. בנסיבות הללו, ככלל לא תישמע טענת
 10 אחד הצדדים כי השקיע יותר מחברו בכישה וכי בשל כך עומדות לזכותו זכויות בעלות ביותר מאשר מחצית
 11 הנכס."
- 12 מכל המקובץ יש לקבוע כי דירת הצדדים הרשומה ע"ש הצדדים תחולק בחלקים שווים בין הצדדים.
- 13
- 14 ג. הדירה ברח' XXXXXXXX - דירת האם
- 15 25. לטענת התובעת זכאית לחלק בדירה מכח תשלומי משכנתא ששולמה משך כל השנים מחשבון הנתבע בבנק
 16 הפועלים, כאשר רק בשנתיים האחרונות שולמה ההלוואה מחשבון משותף לנתבע ואימו ומכספי פיצויים שקיבל.
 17 לטענתה הדירה שופצה ע"י הנתבע ויש לראות בה הכוש משותף.
- 18 לטענת הנתבע הדירה נרכשה בשנת 1995 ע"י הוריו ושייכת להוריו. נרשם כלווה בשל גילאי הוריו. המשכנתא
 19 שולמה ע"י הוריו מחשבונם בבנק פועלים מ. XXX סניף 708, והוא רשום רק כשותף בחשבון, משנת 1979, בלא
 20 שהפקיד כספים בחשבון. למרות הרישום של 1/3 על שמו המדובר בנכס חיצוני שאינו נכלל במסגרתה איוון.
- 21
- 22 26. על מנת להכריע בגורל הדירה יש להכריע בשאלות הבאות:
- 23 א. האם המשכנתא על הדירה אכן שולמה משך כל השנים רק מחשבון הפועלים סניף 708 מ. XXX או שמא
 24 רק בשנתיים האחרונות וקודם לכן מחשבון הנתבע. כאשר הנתבע טוען כי המשכנתא שולמה אך ורק מחשבון
 25 האם.
- 26 ב. האם ניתן להחיל על הדירה, או על חלקו של הנתבע בדירה את דיני השיתוף מכח הדין הכללי למשל מכח
 27 השקעות שביצע הנתבע בדירה ושיפוצה. כאשר הנתבע טוען כי מדובר "בנכס חיצוני".
- 28 27. המסמכים שצורפו לאחר הסיכומים - לטענת התובעת המסמכים פלמדים לזינוי תשלום המשכנתא, במישורין
 29 מחשבון נפרד של הנתבע ובין כהוכחה כי החשבון עם האם אינו למטרת סיוע לאם, אלא מחוזה כר להברחת כספים
 30 ובאופן שהינה זכאית למחצית מסכום בסך 1,500,000 ש"ח המצוי בחשבון, ולזכויות בדירה מכח משכנתא, ששולמה
 31 לדבריה רק בשנתיים האחרונות מחשבון האם.
- 32 28. כפי שצוין לעיל ב"כ התובעת לא ביקשה לדחות זימון רז"ח ולא המתיעה עד שתקבל בפועל את המסמכים. המומחה
 33 שלל אפשרות כי חשבון אם הנתבע שימש כר להברחת כספים. המומחה העיד כי מלבד הכספים שצוינו בסעיף 7
 34 לחוות הדעת, לא העביר הנתבע כספים לחשבון האם. ציין כי משכורות הצדדים נכנסו לבנק יחב, כאשר גם לחשבון

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - XXX ואח'י נ' XXXX
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדוד דמי סיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת התובעת לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת התובעת למזונות

- 1 האם נכנסו רק הכנסות מרנטות וקצבאות. גם התובעת בעדותה אישרה כי משכורתו של הנתבע נכנסה לבנק יחב
 2 (עמ' 44). התובעת העידה כי לא שולמה משכנתא מחשבון המשותף או מחשבון רק של XXX (עמ' 45). בעדותה
 3 ציינה כי אינה יודעת מאיזה חשבון שולמה המשכנתא בדירת האם. (עמ' 43) "לא יודעת שום דבר לגבי הסענות
 4 האלה. אני לא כתבתי שזה שולם מהחשבון שלנו." (עמ' 44)
 5 מאידך הנתבע נשאל מדוע לא המציא דף סילוקים למשכנתא מבנק הפועלים והשיב "אם אפשר להוציא את זה
 6 מבנק הפועלים אין בעיה" (עמ' 67). אלא שבשלב זה ובתום ההליך הומצאו מסמכים מבנק לאומי ע"ש הנתבע
 7 בלבד, המציין תשלומי משכנתא קבועים בסך 1,750 ₪.
 8 התובעת טענה כי המדובר בסכום כולל של 242,914 ₪. אך לא המציאה את כל המסמכים לצורך סיכום כלל
 9 התשלומים. כאשר מטרת הוצאת המסמכים להצביע על עצם תשלום המשכנתא.
 10 נוכח המצאת המסמכים המאוחדת לא לובנה שאלת תשלום המשכנתא מחשבון הנתבע בבנק לאומי. אם כי ברור
 11 שהכשתו הנמרצת של הנתבע לקיום חשבון על שמו ממנו שילם משכנתא מטה את הכף לרעתו. עם זאת, יש לחביא
 12 בחשבון כי התובעת לא הוכיחה על אוזו דירה שולמה המשכנתא? מה הסכום ששולם? מה מקור הכספים? האם
 13 ממשאבים משותפים או שמא מכספים שלמדו לנתבע טרם נישואיו שאינם ברי איזון?
 14 מחד לא מצאתי לראות בתשלומים אלו כהוכחות "דבר מה" לעניין שיתוף בדירה בשל פערי מידע אלו, עם זאת,
 15 ובמיוחד בשל ההכחשה הגורפת וחוסר ההתמודדות של הנתבע עם עצם קיום החשבון, מצאתי לזכות את התובעת
 16 במחצית מהכספים ששולמו החל ממועד הנישואין ועד המועד הקובע.
 17 לפיכך, נקבע כי התובעת זכאית להחזר מחצית הסכומים ששולמו כמשכנתא עבור דירת האם, החל ממועד
 18 הנישואין ועד המועד הקובע.

שיתוף מכוח הדין הכללי

- 21 29. לטענת התובעת הצדדים בעלים במשותף בדירת האם מכח תשלום המשכנתא עם נישואיהם ומימון שיפוץ שנעשה
 22 לטענתה בדירה.
 23 הנתבע טוען, כי מדובר בדירת הוריו, שנרכשה טרם הנישואין. המשכנתא שולמה ימי חוריו מחשבון בנק הפועלים,
 24 כאשר הוא לא הפקיד כספים בחשבון. אין להחיל שיתוף מכח דין הכללי שכן הצדדים לא התגוררו בדירה ומדובר
 25 בנכס חיצוני שאינו נכלל במסגרת האיזון.

המסגרת הנורמטיבית:

- 27 כאמור הצדדים נישאו וליזו ביום 9.9.99, ומשכך חל בעניינם חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג – 1973, המחיל
 28 על הצדדים את הסדר "איזון המשאבים" הקבוע בחוק. על פי המשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון, נכס
 29 שהיה בבעלות אחד מבני הזוג ערב הנישואין (לחלן: "נכס חיצוני ") לא ייכלל במסת הנכסים שעומדים
 30 לאיזון. נקודת המוצא בחוק יחסי ממון היא, כי נכס המצוי בבעלות של אחד מבני הזוג ערב הנישואין, נותר בבעלותו
 31 ואינו נכלל במסת הנכסים ברי האיזון. ראה לעניין זה סעיף 5 (א) (1) לחוק יחסי ממון. עם זאת בשורה של פסקי
 32 דין נקבעה החלכה, כי אין בהוראות חוק יחסי ממון כדי למנוע מבעל דין לא רשום להוכיח זכויותיו בנכס חיצוני
 33 מכוח דוקטרינת "כוונת השיתוף הספציפי" וזאת מכוח הדין הכללי – דיני חוזים, דיני קניין, דיני נאמנות. עוד נקבע

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת- X ואח'י נ' X
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 בפסיקה כי נטל ההוכחה בדבר דוקטרינת "כוונת שיתוף ספציפי" בנכס חיצוני, מוטל על הטוען לכוונת השיתוף,
 2 וכאשר כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו ובהתאם למקרה חקונקרט.

מהכלל למרש:

3
 4 לא מצאתי להורות על שיתוף בדירה או בחלקה מהטעמים הבאים:
 5 המדובר בדירה שנרכשה בשנת 1995 לפני נישואי הצדדים ביום 9.9.99. רק שליש מהנכס רשום ע"ש הנתבע טרם
 6 הנישואין. והיתרה ע"ש הוריו. כאשר המימון ליתרת הדירה באה מתחלוף דירה של ההורים לצד תשלומי המשכנתא
 7 (ראו עדות הנתבע בעמ' 65).

8 אמו בת ה-91 של הנתבע העידה (בעמ' 59 לפרו')-"זה לא פגשהאח הדירה הזו, זאת דירה שהבעל שלי עבד שנים
 9 בגזים ובעומקת.. ואמילן את הדירה הזאת שלא יהיה לי!"

10 כהתאם לעדות המוכחה, לפחות בשנתיים האחרונות המשכנתא שולמה מחשבון החורים והנתבע, כאשר הנתבע
 11 אינו מפקיד כספים לחשבון. המדובר בנכס חיצוני שכן נרכש טרם הנישואין, כאשר הצדדים כלל לא התגוררו בנכס
 12 תקופה משמעותית ולא היה שום גילוי דעת לשיתוף ראוי לציון כי אפילו היה מדובר בדירת מגורים בה היו דרים
 13 הצדדים היה נדרש "דבר מה נוסף" מעבר לנכס קיום הנישואין על מנת להראות שיתוף בנכס.

14 בבע"מ 1398/11 אלומנית נ' אלמוני (26.12.12) ציינו מספר נסיבות עובדתיות אשר יכולות ללמד על קיומה או אי
 15 קיומה של כוונת שיתוף ספציפי מכוח הדין הכללי בדירה מגורים כך למשל:

- 16 א. האם הדירה חובאה על ידי אחד מבני הזוג לנישואין או נרכשה על ידי אחד מבני הזוג לאחר הנישואין.
- 17 ב. האם הדירה נתקבלה בתקופת הנישואין מכוח ירושה או מתנה.
- 18 ג. האם לבן הזוג השני דירת מגורים או נכס חיצוני אחר שהביא עמו לנישואיו ואשר נותר על שמו.
- 19 ד. אורך התקופה בה הדירה הייתה רשומה על שם אחד מבני הזוג ומספר השנים בהם התגוררו בני הזוג בדירה.
- 20 ה. האם ניטלה הלוואה בגינה נרשם משכון/משכנתא על הדירה, ואשר שולמה לאורך השנים על ידי בני הזוג
 21 במשותף.

22 ו. שיפוך מסיבי או תוספת בניה מהותית שמומנה על ידי שני בני הזוג.

23 ז. נסיבות ספציפיות נוספות כגון יצירת מצג בפני בן הזוג השני.
 24 עם זאת התובעת זכאית למחצית סכומי המשכנתא ששולמה מחשבון לאומי ע"ש הנתבע החל ממועד הנישואין ועד
 25 למועד חקוב. אם כי התובעת לא הוכיחה את מקורות התשלום מהחשבון המשותף ולא הראתה כי המשכנתא
 26 שולמה ביחס לדירת האם.

27 בתמש (ב"ש) 12-10-50571 פלוני נ' אלמונית נקבע ע"י כב' השופט גביון (20.8.15)

28 "ביחס לנטל ההוכחה המוטל על הטוען להפעלת הדוקטרינה על נכס חיצוני שאינו דירת מגורים, סבורני
 29 כי מוטל נטל ראיתי מוגבר שכן אין חל הרציונל שמנחה את בתי המשפט עת דנים בדירת מגורים- אין
 30 עסקינן " בנכס משפחתי מובהק, ולעיתים אף היחיד, המהווה את גולת הכותרת של התא המשפחתי".
 31 כמו כן הנטל הראיתי המוגבר מתבקש, שאם לא כן יכול ויביא הדבר לריקון ההסדר הרכושי הקבוע בסעיף
 32 5 (א) לחוק יחסי ממון מכל תוכן והפיכתו לאות מתה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - ואח' נ' X
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי טיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע למרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

1 ככל שעסקינן בנכס חיצוני שאינו דירת מגורים ואשר מתקיים לגביו רישום ע"פ דין, כי אז הנטל הראייתי
 2 המוגבר נדרש גם נוכח חשיבות הרישום והמשקל שיש ליתן לרישום זה כמשקף נאמנה את זכויות הצדדים
 3 בנכס."

לסיכום

4 המדובר בדירת הורי הנתבע שנרכשה על ידם טרם נישואי הנתבע בתחלוף דירה אחרת. הנתבע נרשם כנוטל
 5 משכנתא בשל גילאי ההורים. ככל שקיימת טענה היא מצטמצמת לעניין השליש הרשום ע"ש הנתבע. למרות
 6 שחורתי על תשלום מחצית החזרי המשכנתא ששולמה מחשבון הנתבע, הרי שהתובעת לא הוכיחה את המקורות
 7 ששימשו לתשלום המשכנתא כמו גם את הקשר לדירה הרלבנטית. הדירה מהווה "נכס חיצוני" לבני הזוג ולפיכך
 8 אינה נכללת במסת האיוון. התובעת לא הוכיחה שיתוף ספציפי ולא הוכיחה כי שיפצו את הדירה ולא הוכיחה
 9 תקופת מגורים ארוכה בנכס, אם בכלל.
 10 מכל המקובץ נדחית הטענה לשיתוף ספציפי בנכס.

מי ירכוש את דירת הצדדים

11
 12 29. כאמור שני הצדדים הפצים ברכישת הדירה. לטענת הנתבע התובעת כלל אינה מתגוררת בנכס.
 13 התובעת מבקשת לקבל את הדירה ללא תמורה, בטענה כי זכאית לכספים הבאים:
 14 סך של כ- 1,278,161 ₪ : מחצית דירה מלפני הנישואין - 295,942 ₪, חשבונות בנק משותפים - 80,000 ₪, איוון
 15 זכויות סוציאליות - 158,161 ₪, הפרשי רכבים 25,000 ₪, שיפוץ הדירה 15,000 ₪, מחצית כספים בחשבון הבנק
 16 עם אימו של הנתבע 750,000 ₪, החזרי משכנתא 275,759 ₪. הנהוגים מחצית הסכום ששולם בפועל בדירה בה
 17 מתגורר עם אימו. לטענתה מלבד איוון הזכויות יתר הרכבים לא נכללו בחוות דעת המומחה. אין בעובדה שחולקת
 18 את הזמן בין ביתה לבית החבר לקבוע כי אינה מתגוררת בדירת הצדדים. לטענתה אין זה חוגג כי היא שבאה
 19 לחתונה עם דירה תיוותר ללא קורת גג, כאשר הנתבע שומר את חלקו בדירה בה מתגורר עם אימו לצד משכנתא
 20 ששילם על דירת אימו ויקבל מחצית מהדירה. לטענתה הנתבע אינו מתגורר בדירה ומתגורר עם אימו. אין בכוחו
 21 להתגורר בדירה אלא להפכה לנכס נדלני. במהלך הדיון התברר כי התובעת מתגוררת בבית חברה ברח' X
 22 XXXX והקטינה ישנה שם כפי שציינה העו"ס לס"ד (בעמ' 37). התובעת העידה כי עשה שימוש גם בדירת
 23 הצדדים. יאני מתחלקת חצי בחצי במגורים שלי (עמ' 41).
 24 נוכח העובדה כי התובעת חולקת את ימיה בין שתי הדירות, והקטינה אינה מצויה במשמורתה, אין טענה מכה החוק
 25 לחבטיה את מדורה בדירה, כאשר הצדדים גרושים. לפיכך אין יתרון לתובעת ברכישת הדירה. מאידך גם לנתבע
 26 כמשמורן אין יתרון בהתמודדות על רכישת הדירה באשר נתגורר בבית הסבתא.
 27 לפיכך, לאחר ששקלתי את הדברים, הריני מורה על ביצוע התמחרות בין הצדדים באשר לרכישת הדירה על בסיס
 28 חוות הדעת. לצורך התשלום יוכלו הצדדים לעשות שימוש בזכות הקיזוז בהתאם להוראות פסק הדין בלבד.
 29 30. שיפוצים בדירה-לטענת התובעת ערכה שיפוצים בדירה, על מנת להכינה למגורים לבת וזאת בעלות של 30,000 ₪.
 31 עם זאת התובעת אישרה כי הבית שופץ קודם לכן בסך של 100 א"ש (עמ' 45) לפיכך הריני קובעת כי התובעת לא
 32 הוכיחה את דבר השיפוצים וטענתה נדחית.
 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת - X ואח'י נ' X
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למזונות, מדור דמי שיפול - תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת - תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 **דמי שימוש ראויים**
- 2 31. **הנתבע תובע** דמי שימוש ראויים בגין מגורי התובעת בדירת הצדדים, החל מחמועד הקובע ביום 1.9.13. בהתאם
- 3 להשלמת חוות הדעת דמי השכירות הינם 3,500 ₪ לחודש. לטענתו למרות בגידתה, מנעה סידור גט וגררה הליכים
- 4 משך שנה נוספת. הצדדים גרושים מיום 14.11.14.
- 5 **התובעת טוענת**, כי הנתבע עזב הדירה מרצונו ואינו יכול להפכה לשוכרת בעל כורחה. לטענתה ככל שיקבע כי הינה
- 6 בעלת הדירה תיפטר מדמי שימוש. הנתבע עצמו עושה שימוש בדירה משותפת של הצדדים ושל אימו. הנתבע הגיש
- 7 תביעה אחת לפרוק שיתוף ולדמי שימוש ולא תביעות נפרדות.
- 8 32. התובע הגיש במהלך הדיונים בקשה לפרוק שיתוף בדירת הצדדים. בהחלטה מיום 5.4.15 קבעתי כי – יעוכב מועד
- 9 פרוק השיתוף, לצד חיוב המשיבה בדמי שימוש ראויים, מיום הגירושין. על התובעת לשאת במחצית מדמי השכירות
- 10 הראויים, בהתאם להסדר שפאי מיום הגירושין או מיום 1.1.15 לפי המוקדם ועד לפרוק השיתוף בפועל. כן הוריתי
- 11 לצדדים לפנות לשפאי לצדכן את דמי השכירות. ציינתי כי בסיכומים הצדדים יתייחסו למועד תחילת תשלום שכ"ד
- 12 ע"י המשיבה.
- 13 הנימוק להחלטה כי לאחר הגירושין קיימת מניעות של הצדדים להתגרר יחד. נכון וראוי כי התובעת המונעת את
- 14 פרוק השיתוף בפועל, בטענה תיאורטית של אפשרות להוכיח תביעתה, תישא בדמי שימוש ראויים בשלב זה וכל
- 15 עוד מחזיקת בדירה, ועד לפרוק השיתוף בפועל זאת במיוחד נוכח המחלוקת העובדתית בשאלת מגוריה בדירה,
- 16 וחוסר האפשרות של הנתבע לעשות שימוש בכס.
- 17 בעמ"ש (ת"א) 7396-12-09 פלונית נ' אלמוני (21.4.13) נקבע:
- 18 **"... ביחס לתקופה שאחרי הגירושין הכלל הוא פסיקת דמי שימוש והחריג הוא פטור – שיינתן רק בנסיבות**
- 19 **של ויתור מפורש"**,
- 20 וכך- **"כלל זה גם מהווה תמריץ לבן הזוג הגר בדירת המגורים למעול לפרוק השיתוף"**.
- 21 ראה גם:
- 22 עמ"ש (ת"א) 48595-05-10 פלוני נ' פלונית (17.12.12).
- 23 תמ"ש (נצ') 26191-02-10 ח.ס.נ' א.י.ב.א. (18.3.15).
- 24 כב' השופט גייפמן בתמ"ש (ת"א) 22245/95 פלוני נ' אלמונית (9.12.07), קובע כי **כי הזמנות לדמי שימוש ראויים**
- 25 **קיימת לאחר גירושין, דהיינו מעת שקיימת מניעה ברורה למגורים משותפים בדירה.**
- 26
- 27 **לסיכום**
- 28 מכל המקובץ ולאור העובדה כי התובעת לא הוכיחה את בעלותה בדירה וכי ככל שתוכנס בעלות יהיה זה מכח
- 29 התמחרות בהתאם לפסק הדין, בשל היות הצדדים גרושים, עליה לשלם דמי שימוש כפי שנקבע עד לביצוע
- 30 ההתמחרות ופרוק השיתוף בדירה בפועל.
- 31 **הרכבים**
- 32 33. כאמור המומחה ציין כי לא כלל את איזון הרכבים. לטענת התובעת הנתבע רכש רכב טויוטה בשווי 80 א' ₪ לפני
- 33 הפרוד, כאשר שווי רכבה 30 א' ₪ בלבד, לצד הלוואה אותה משלמת במלואה. מבקשת מחצית הזכויות ברכבים.
- 34 הנתבע במסגרת עדותו הודה כי שווי הרכב בו עושה שימוש 76 א' ₪ וכי רכש אותו לאחר הפרוד (עמ' 64). הכחיש

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 13-09-6936 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת- ואח' נ' X
 תמ"ש 13-09-6831 - משמורת- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-09-6764 - תביעה למוזנות, מדור דמי טיפול- תביעת התובעת
 תמ"ש 13-10-54780 - משמורת- תביעת הנתבע
 תמ"ש 13-12-19963 - תביעת הנתבע למרוק שיתוף
 תמ"ש 14-01-43781 - תביעת הנתבע למוזנות

- 1 כי מקור הכספים בחשבון יהב וציין את חשבון אימו כמקור אפשרי לתשלום (עמ' 64). הודה כי במקביל רכש לתובעת
 2 רכב (עמ' 72).
- 3 הגם שניתן היה לברר בקלות את מועדי העברת הבעלות הרי שדי בהודאת הנתבע כי רכש במקביל רכב לתובעת כדי
 4 לנתעד את מועד הרכישה. כזכור המומחה מעיד כי אחת מ- 7 המשיכות עניינן רכישת רכב סוּזוקי ביום 8.9.13 כאשר
 5 מועד פרוק השיתוף נקבע ליום 1.9.13.
- 6 לפיכך, נקבע כי התובעת לא הצליחה להוכיח כי רכבו של הנתבע נרכש מכספים משותפים. עם זאת, רכבה של
 7 התובעת יאוזן שכן נרכש מכספים משותפים.
- 8 **משיכות סעיף 7 לחוות הדעת**
- 9 34. במסגרת חוות דעת האקטואר ציין המומחה כי בהתאם להחלטה מיום 17.2.14 לענין הוצאות כספים שבוצעו
 10 בחשבונות הנדדים שנתיים (טרם המועד הקובע, כולל חשבונות של הצדדים עם צד ג').
 11 המומחה בדק כאמור את חשבון הצדדים בבנק יהב מח' XXX. בבדיקה מצא משיכות חריגות בין השנים ספטמבר
 12 2011-ספטמבר 2013.
 13 7.3.12 - 25 א' ש' העברה לחשבון ע"ש אימן של הנתבע.
 14 6.6.12 - אלף ש' העברה לעו"ד נדיה חלבי
 15 17.7.13 - 1,080 ש' העברה לחשבון ע"ש אימו של הנתבע.
 16 8.9.13 - 28 א' ש' בגין רכישת רכב סוּזוקי
 17 1-8/13 - 27.4 א' ש' משיכה לא ידועה.
 18 המומחה העיד כי כל העברות שבוצעו מהחשבון המשותף לחשבון האם צריכים לבוא במסגרת האיוון.
 19 מכל המקובץ לענין סעיף 7 לחוות הדעת, הריני קובעת כי הסכומים שנמשכו ביום 7.3.12 (25,000 ש') וביום 17.7.13
 20 (1,080 ש') יאוזנו לחובת הנתבע.
- 21 **מוניטין**
- 22 35. התובעת לא הוכיחה את טענתה לקיום מוניטין לנתבע לפיכך תביעתה נדחתה.
- 23
- 24 **תביעה רכושית- סיכום**
- 25 36. מכל המקובץ נקבע כדלקמן:
- 26 א. ניתן תוקף של פסק דין לחוות דעת המומחה מיום 16.1.15 (ח/ר) לפיה על הנתבע לשלם לתובעת סכום
 27 בסך 158,156 ש'.
- 28 ב. לענין משיכות שבוצעו, כמצויין בסעיף 7 לחוות הדעת, הסכומים שנמשכו ביום 7.3.12 (25,000 ש') וביום
 29 17.7.13 (1,080 ש') יאוזנו באופן שתובעת תקבל מחצית.
 30 ג. רק רכבה של התובעת יאוזן כהתאם לשווי.
 31 ד. התובעת זכאית למחצית הסכומים ששולמו מחשבון לאומי עבור המשכנתא בדירת האם, החל ממועד חנישואין
 32 ועד המועד ששולמו או המועד הקובע.
 33 ה. דירת המגורים המשותפת XXXX חיפה הינה דירת הצדדים בבעלות משותפת ושווה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 6936-09-13 - לשמירת זכויות- תביעת התובעת - א"א ואח' נ' א"א
 תמ"ש 6831-09-13 - משמורת- תביעת התובעת
 תמ"ש 6764-09-13 - תביעה למזונות, מדוד דמי טיפול- תביעת התובעת
 תמ"ש 54780-10-13 - משמורת- תביעת הנתבע
 תמ"ש 19963-12-13 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
 תמ"ש 43781-01-14 - תביעת הנתבע למזונות

- 1 . הצדדים יערכו התמחרות ביניהם בעזרת ב"כ , באשר לרכישת זכויות חצד השני בדירה על בסיס חוות הדעת.
- 2 (הצדדים רשאים לקוז סכומים המגיעים להם בהתאם להוראות פסק הדין בלבד). בהעדר רצון הצדדים לרכישת
- 3 הדירה, תימכר הדירה בשוק החופשי לצד ג' המרבה במחיר על בסיס חוות הדעת. ההתמחרות תעשה תוך 30
- 4 יום ממתן פסק הדין.
- 5 ז. התובעת תמשיך לשלם דמי שימוש בדירה, בהתאם להחלטה שניתנה, עד למכירת הדירה למי מהצדדים /או
- 6 לצד ג', בהתאם לחוזה מכר שיחתם ופינוי הדירה בפועל.
- 7 ח. יתר טענות הצדדים נדחות.

טרם סיום

- 10 37. הקושי בתיק זה, בהעדר קשר ראוי וחולם בין האם לבתה, באופן הפוגע בטובת הקטינה והתפתחותה הרגשית .
- 11 למרות רצון דקלרטיבי של האם, שאף הובע בהגשת תביעת משמורת, המפגשים אינם סדירים ולעיתים עוברים
- 12 חודשים מבלי שהבת תיפגש עם האם, לה כח זקוקה, במיוחד נוכח גילה ותקופת ההתבררות אותה חווה . כשם
- 13 שעלה בתסקירים הרבים שהוגשו, מעדות ד"ר קוסובסקי ואף מהמפגש שלי עם הקטינה, מצבה הרגשי והלימודי
- 14 אינו טוב בלשון המעטה. הסדרי הראיה עם האם אינם מתקיימים כסדרם, היחסים בין בני הזוג אינם טובים והדבר
- 15 לא מיטיב עם הקטינה. הנתבע אינו חף מאשמה בנוק שיש בין האם לקטינה. במסגרת האופרטיבית לפסק הדין,
- 16 בימ"ש הלך כברת דרך לקראת התובעת באופן שניתן יהיה לשנות את הסדרי הראיה מידי חצי שנה- שנה, בהתחשב
- 17 בסידורי העבודה של התובעת במקום עבודתה. הייבתי את החורים להשתתף בתדרכה חורית כמו בשיתוף פעולה
- 18 בטיפול הרגשי. בית המשפט מייחל שהחורים יתגשטו ויפילו בנושותף לטובת הקטינה לאלתר וטרם שיגרם נזק
- 19 שלא ניתן יחיה לתקנו.

לסיכום

- 21 38. לפיכך נקבע כדלקמן:
- 22 א. בתיקי המשמורת- תמ"ש 6831-09-13, תמ"ש 54780-10-13 נקבע בנוצוין בסעיף 8 לפסק הדין.
- 23 ב. בתיקי המזונות- תמ"ש 43781-01-14, תמ"ש 6764-09-13 נקבע כאמור בסעיף 17 לפסק הדין.
- 24 ג. בתיקים הרכושיים- תמ"ש 6936-09-13, תמ"ש 19963-12-13 נקבע כאמור בסעיף 36 לפסק הדין.
- 25 39. התובעת תשלם לנתבע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 14,000 ₪ בתיקי המשמורת והמזונות.
- 26 הנתבע ישלם לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 7,000 ₪ בגין התיק הרכושי.
- 27 40. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיקים שבכותר.
- 28 ניתן למרוסו בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"ו, 29 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 6936-09-13 - לשמירת זכויות - תביעת התובעת -
תמ"ש 6831-09-13 - משמורת - תביעת התובעת
תמ"ש 6764-09-13 - תביעה למזונות, מדור ודמי טימול - תביעת התובעת
תמ"ש 54780-10-13 - משמורת - תביעת הנתבע
תמ"ש 19963-12-13 - תביעת הנתבע לפרוק שיתוף
תמ"ש 43781-01-14 - תביעת הנתבע למזונות

אלה מירון, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4

הלהתיים סגורות